

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין.												■	מד:
ואלו נשבעין ונוטלין: השכיר, והנגזל, והנחבל, ושכנגדו חשוד על השבועה, והנוני על פנקסו.												■	מד:
השכיר כיצד? אמר לו: תן לי שכרי שיש לי בידך, הוא אומר: נתתי, והלה אומר: לא נטלתי - הוא נשבע ונוטל	[ת"ק]											◆ ■	מד:
עד שתהא שם מקצת הודאה, כיצד? אמר לו: תן לי שכרי חמשים דינר שיש לי בידך, והוא אומר: התקבלת דינר זהב.	רבי יהודה:											◆ ■	מד:
נגזל כיצד? היו מעידין אותו שנכנס לביתו למשכנו שלא ברשות, הוא אומר: כליי נטלת, והוא אומר: לא נטלתי - הוא נשבע ונוטל	[ת"ק]											◆ ■	מד:
עד שתהא שם מקצת הודאה, כיצד? אמר לו: שני כלים נטלת, והוא אומר: לא נטלתי אלא אחד.	רבי יהודה:											◆ ■	מד:
נחבל כיצד? היו מעידיים אותו שנכנס תחת ידו שלם ויצא חבול, ואמר לו: חבלת בי, והוא אומר: לא חבלתי - הרי זה נשבע ונוטל	[ת"ק]											◆ ■	מד:
עד שתהא שם מקצת הודאה, כיצד? אמר לו: חבלת בי שמים, והלה אומר: לא חבלתי בכך אלא אחת.	רבי יהודה:											◆ ■	מד:
שכנגדו חשוד על השבועה כיצד? אחת שבועת העדות ואחת שבועת הפקדון ואפילו שבועת שוא. היה אחד מהן משחק בקוביא, ומלוה ברבית, ומפריחי יונים, וסוחרים שביעית - שכנגדו נשבע ונוטל												■ ■	מד:
היו שניהן חשודין - חזרה השבועה למקומה, דברי רבי יוסי	[רבי יוסי]											◆ ■ ■	מה:
יחלוקו.	רבי מאיר:											◆ ■ ■	מה:
והחנוני על פנקסו כיצד? לא שיאמר לו: כתוב על פנקסי שאתה חייב לי מאתים זוז, אלא אומר לו: תן לבני סאתים חטין, תן לפועלי סלע מעות, הוא אומר: נתתי, והן אומרים: לא נטלנו - הוא נשבע ונוטל והן נשבעין ונוטלין	[ת"ק]											◆ ■ ■	מה:
כיצד אלו ואלו באין לידי שבועת שוא? אלא הוא נטל שלא בשבועה והן נוטלין שלא בשבועה.	בן ננס:											◆ ■ ■	מה:
אמר לחנוני: תן לי בדינר פירות, ונתן לו, אמר לו: תן לי אותו דינר, אמר לו: נתתו לך ונתתו באונפלי - ישבע בעל הבית שנתן לו את הדינר. אמר לו: תן לי את הפירות, אמר לו: נתתם לך והולכתם לתוך ביתך - ישבע חנוני	[ת"ק]											◆ ■ ■	מה:
כל שהפירות בידו ידו על העליונה.	רבי יהודה:											◆ ■ ■	מה:
אמר לשולחני: תן לי בדינר מעות, ונתן לו, אמר לו: תן לי את הדינר, אמר לו: נתתי לך ונתתו באונפלי - ישבע בעל הבית. נתן לו את הדינר, אמר לו: תן לי את המעות, אמר לו: נתתם לך והשלכת לתוך כיסך - ישבע שולחני	[ת"ק]											◆ ■ ■	מה:
אין דרך שולחני ליתן איסר עד שיטול דינר.	רבי יהודה:											◆ ■ ■	מה:
כשם שאמרו: הפוגמת כתובה - לא תפרע אלא בשבועה, ועד אחד מעידה שהיא פרועה - לא תפרע אלא בשבועה, מנכסים משועבדים ומנכסי יתומים - לא תפרע אלא בשבועה, והנפרעת שלא בפניו - לא תפרע אלא בשבועה, וכן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה, שבועה שלא פקדנו אבא, ולא אמר לנו אבא, שלא מציינו בין שטרותיו של אבא ששטר זה פרוע												■	מה:
אפי' נולד הבן לאחר מיתת האב - הרי זה נשבע ונוטל	ר' יוחנן בן ברוקה:											■ ■	מה:
אם יש עדים שאמר האב בשעת מיתתו שטר זה אינו פרוע - הוא נוטל שלא בשבועה.	רבי שמעון בן גמליאל:											■ ■	מה:
ואלו נשבעין שלא בטענה: השותפין, והאריסין, והאפורופין, והאשה הנושאת והנותנת בתוך הבית, ובן הבית אמר לו: מה אתה טועניני? רצוני שתשבע לי - חייב.												■	מה:
חלקו - השותפין והאריסין - אין יכול להשביעו. נתגלגל לו שבועה ממקום אחר - מגלגלין עליו את הכל.												■ ■ ■	מה:
והשביעית משמטת את השבועה.												■	מה:
כל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין.												■	מה:
מנלן?												^	מה:
דאמר קרא: (שמות כ"ב) ולקח בעליו ולא ישלם, מי שעליו לשלם לו שבועה.												! ◊	מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
key-מקרא:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלו נשבעין ונוטלין כו'.												■
מאי שנא שכיר דתקיננו ליה רבנן דמשתבע ושקיל?												♣
הלכות גדולות שנו כאן.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
הלכות, הני הלכות נינהו?												♣
אלא אימא: תקנות גדולות שנו כאן.												!
גדולות, מכלל דאיכא קטנות?												♣
תקנות קבועות שנו כאן, עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדיוהו אשכיר, משום כדי חייו.	אלא אמר רב נחמן אמר שמואל:											◇
משום כדי חייו דשכיר קנסינן ליה לבעל הבית?												♣
בעל הבית גופיה ניחא ליה דמשתבע שכיר ושקיל, כי היכי דאיתגרון ליה פועלין.												◇
אדרבה, שכיר ניחא ליה דלשתבע בעל הבית ונפקע, כי היכי דליגריה בעל הבית												♣
בעה"ב על כורחיה אגר.												!
שכיר נמי על כורחיה מיתגר												♣
אלא, בעה"ב טרוד בפועליו הוא.												◇
וליתב ליה בלא שבועה												◇
כדי להפיס דעתו של בעה"ב.												!
וליתב ליה בעדים												◇
טריחא ליה מילתא.												!
וליתב ליה מעיקרא												◇
שניהן רוצין בהקפה.												!
אי הכי, אפילו קצין נמי												◇
אומן אומר שתים קצצת לי, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת - המוציא מחבירו עליו הראיה	אלמה תניא:											♣
קציצה ודאי מידכר דכיר ליה.												!
אי הכי, אפי' עבר זמנו נמי												♣
עבר זמנו ולא נתן לו - הרי זה אינו נשבע ונוטל חזקה אין בעל הבית עובר בבל תלין.	אלמה תניא:											♣
בעל הבית טרוד בפועליו הוא	והאמרת:											♣
הני מילי - מקמי דלימטי זמן חיובא הוא, כי מטי זמן חיובא - רמי אנפשיה ומידכר.												!
וכי שכיר עובר משום (ויקרא י"ט) בל תגזול?												♣
גבי בעל הבית איכא תרי חזקי: חדא, דאין בעל הבית עובר (ויקרא י"ט) בבל תלין, וחדא, דאין שכיר משהה שכרו.												!
לא שנו אלא ששכרו בעדים, אבל שכרו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא שכרתיך מעולם, יכול לומר לו שכרתיך ונתתי לך שכרך.	רב נחמן אמר שמואל:											■

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■</p>
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יישר, וכן אמר רבי יוחנן.	א"ל רבי יצחק:											■	מה:	
מכלל דפליג עליה ר"ל?												ז	מה:	
מישתא הוה שתי ליה ושתיק ליה:	איכא דאמרי:											!	מה:	
מישהא הוה שהי ליה ושתיק ליה.	איכא דאמרי:											!	מה:	
לא שנו אלא ששכרו בעדים, אבל שכרו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא שכרתוך מעולם, יכול לומר לו שכרתוך ונתתי לך שכרך.	איתמר נמי, אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב:											■	◇	מה:
כמה מעליא הא שמעתא.	רמי בר חמא:											■	◇	מה:
מאי מעליותא? א"כ, שבועת שומרין דחייב רחמנא היכי משכחת לה? מתוך שיכול לומר לו לא היו דברים מעולם, יכול לומר לו נאנסן	אמר ליה רבא:											ז	◇	מה:
דאפקיד ליה בעדים.												!	מה:	
מתוך שיכול לומר לו החזרתיו לך, יכול לומר לו נאנסן												ז	מה:	
דאפקיד ליה בשטרא.												!	◇	מה:
מכלל דתרוייהו סבירא להו: המפקיד אצל חברו בעדים - אין צריך להחזיר לו בעדים, בשטר - צריך להחזיר לו בעדים.												■	◇	מה:
קרי רמי בר חמא עליה דרב ששת: (שמואל א' כ"א) וישם דוד את הדברים האלה בלבו	[רבי בר חמא]											○	◇	מה:
דאשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל, אמר ליה: תני מר מידי בשכיר?	[רב ששת]											^ ○	◇	מה:
שכיר בזמנו נשבע ונוטל, כיצד? בזמן שאמר לו: שכרתני ולא נתת לי שכרי, והלה אומר: שכרתוך ונתתי לך שכרך, אבל אמר לו: שתיים קצצת לי, והלה אומר: לא קצצתי לך אלא אחת - המוציא מחבירו עליו הראיה	אמר ליה: [רבה בר שמואל] אין, תנינא:											■ !	◇	מה:
הא מדסיפא בראיה, הוה רישא בלא ראיה												ז	מה:	
רישא וסיפא בראיה, ראיה דלשלם קתני, ראיה דשבועה לא קתני.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	מו.
ילמדנו רבינו, אומן אומר שתיים קצצת לי, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, מי נשבע?	רבי ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:											^	◇	מו.
בזו ישבע בעל הבית ויפסיד אומן, קציצה ודאי מידכר דכירי אינשי.	אמר להו: [שמואל]											!	◇	מו.
איני?												ז	מו.	
קצץ - המע"ה, ואי לא מייתי ראיה - פקע	והא תני רבה בר שמואל:											■ ז	◇	מו.
אמאי? ישבע בעל הבית ויפסיד אומן												ז	מו.	
לצדין קתני, או מביא ראיה ויטול, או ישבע בעל הבית ויפסיד אומן.	רב נחמן:											!	◇	מו.
הנותן טליתו לאומן, אומן אומר קצצת לי שתיים, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, כל זמן שטלית ביד אומן - על בעה"ב להביא ראיה, נתנה לו, בזמנו - נשבע ונוטל, עבר זמנו - המע"ה	מיתיבי:											■ ז	◇	מו.
בזמנו מיהא נשבע ונוטל, אמאי? ישבע בעה"ב ויפסיד אומן												ז	מו.	
הא מני? ר' יהודה היא	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	מו.
זמן ששבועה נוטה אצל בעה"ב, שכיר נשבע ונוטל.	דאמר: [רבי יהודה]											!	◇	מו.
הי ר' יהודה?												^	מו.	
אילימא ר' יהודה דמתניתין												!	◇	מו.

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא- ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אהמורי קא מחמיך												◇	מז
עד שתהא שם מקצת הודאה	דתנן, רבי יהודה											⚡	מז
אלא רבי יהודה דברייתא												!	מז
שכיר כל זמן שלא עבר עליו זמנו - הרי זה נשבע ונוטל, ואם לאו - אינו נשבע ונוטל	דתניא:											!	מז
אימתי? בזמן שאמר לו תן לי שכרי חמשים דינר שיש לי בידך והוא אומר התקבלת מהן דינר זהב, או שאמר לו שתים קצצת והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, אבל אמר לו לא שכרתוך מעולם, או שאמר לו שכרתוך ונתתי לך שכרך - המוציא מחבירו עליו הראיה.	ואמר ר' יהודה:											!	מז
אלא קצץ, רבי יהודה היא ולא רבנן? השתא היכי דמחמיר רבי יהודה - מקילי רבנן, היכא דמקיל רבי יהודה - מחמירי רבנן?	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:											⚡	מז
ואלא מאי? רבנן												⚡	מז
קצץ - המוציא מחבירו עליו הראיה	ואלא הא דתני רבה בר שמואל:											⚡	מז
מני? לא רבי יהודה ולא רבנן												⚡	מז
בהא קמיפלגי	אלא אמר רבא:											!	מז
בדאורייתא עבדו ליה תקנתא לשכיר, ובדרבנן הואי תקנתא, ותקנתא לתקנתא לא עבדינן	רבי יהודה סבר:											!	מז
בדרבנן נמי עבדינן תקנתא לשכיר, וקציצה מידכר דכיר.	ורבנן סברי:											!	מז
נגול כיצד? היו מעידין אותו שנכנס לביתו למשכנו כו'.												◇	מז
ודלמא לא משכנן												⚡	מז
האי מאן דנקיט נרגא בידיה, ואמר איזיל ואקטליה לדקלא דפלניא, ואשתכח דקטיל ושדי - לא אמרינן דהוא קטליה, אלא עביד איניש דגזים ולא עביד	מי לא אמר רב נחמן:											⚡	מז
הכא נמי דגזים ולא עביד												⚡	מז
אימא: ומשכנו.												!	מז
וליחזי מאי משכנן												⚡	מז
בטוענו כלים הניטלין תחת כנפיו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											!	מז
ראוהו שהטמין כלים תחת כנפיו ויצא, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן	רב יהודה:											■	מז
ולא אמרן אלא בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו, אבל בעל הבית העשוי למכור את כליו - נאמן												■	מז
ושאין עשוי למכור את כליו נמי - לא אמרן אלא דברים שאין דרכן להטמין, אבל דברים שדרכן להטמין - נאמן												■	מז
ושאין דרכן להטמין נמי - לא אמרן אלא איניש דלא צניע, אבל איניש דצניע - היינו אורחיה												■	מז
ולא אמרן אלא זה אומר שאולין וזה אומר לקוחין, אבל בגנובין - לאו כל כמיני', לאחזוקי איניש בגנבי לא מהזקינן												■	מז
ולא אמרן אלא בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר, אבל דברים שאין עשויין להשאיל ולהשכיר - נאמן												■	מז
דברים העשויין להשאיל ולהשכיר, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן.	דשלח רב הונא בר אבין:											■	מז
כי הא דרבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי, בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר.	[רבא]											○	מז
אפילו שומר נשבע, אפי' אשתו של שומר נשבעת.	רבא:											■	מז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
■ ראיה-proof

key-מקרא:

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שכירו ולקוטו, מאי?	בעי רב פפא:										◊	מז
תיקו.											◊	מז
טענו בכסא דכספא, מאי?	רב יימר לרב אשי:										◊	מז
חזינא, אי איניש דאמיד הוא, או איניש דמהימן הוא דמפקדי איניש גביה - משתבע ושקיל, ואי לא - לא.	[רב אשי]										◊	מז
נחבל כיצד? אמר רב יהודה אמר שמואל: לא שנו אלא במקום שיכול לחבל בעצמו, אבל במקום שאינו יכול לחבל בעצמו נוטל שלא בשבועה.											◊	מז
וניחוש דלמא בכותל נתחכך											◊	מז
שעלתה לו נשיכה בגבו ובין אצילי ידיו.											◊	מז
ודלמא אחר עביד ליה											◊	מז
דליכא אחר.											◊	מז
וכשנגדו חשוד וכו' ואפ' שבועת שוא.											◊	מז
מאי אפילו שבועת שוא?											◊	מז
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא הנך דאית בהו כפירת ממון, אלא אפילו הא נמי דכפירת דברים בעלמא הוא - לא מהימן.											◊	מז
וליתי נמי שבועת בטון?											◊	מז
כי קתני שבועה, דכי קא משתבע - בשקרא קא משתבע, אבל שבועת בטון דאיכא למימר דבקושטא קא משתבע - לא קתני.											◊	מז
תינת אוכל ולא אוכל, אכלתי ולא אכלתי מאי איכא למימר?											◊	מז
תנא שבועת שוא וכל דדמי ליה.											◊	מז
היה אחד מהן משחק בקוביא.											◊	מז
הא תו למה לי?											◊	מז
תנא פסולא דאוריית' וקתני פסולא דרבנן.											◊	מז
היו שניהן חשודין.											◊	מז
היכי תנן?	רבא לרב נחמן:										◊	מז
לא ידענא.	א"ל: [רב נחמן]										◊	מז
הלכתא מאי?	[רבא לרב נחמן]										◊	מז
לא ידענא.	א"ל: [רב נחמן]										◊	מז
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	איתמר: אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										◊	מז
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	וכן תני רב זביד בר אושעיא:										◊	מז
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	איכא דאמרי, תני רב זביד: א"ר אושעיא:										◊	מז
עבד רב נחמן עובדא: יחלוקו.	רב יוסף בר מניומי:										◊	מז
והזרה שבועה למקומה.											◊	מז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
להיכן חזרה?												^	מז.
חזרה שבועה לסיני	רבי אמי, רבותינו שבבבל אמרו:											◇ !	מז.
חזרה שבועה למחויב לה.	[רבי אמי], רבותינו שבארץ ישראל אמרו:											◇ !	מז.
רבותינו שבבבל - רב ושמואל, רבותינו שבארץ ישראל - ר' אבא.	רב פפא:											◇ ■	מז.
רבותינו שבבבל - רב ושמואל												■	מז.
וכן היתומין לא יפרעו אלא בשבועה	דתנן:											◇ ■ ■	מז.
ממאן?	והוינן בה:											^ ■	מז.
אילימא מלוה												! ■	מז.
אבוהון שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה?												⚡ ■	מז.
אלא הכי קאמר: וכן היתומין מן היתומין לא יפרעו אלא בשבועה												◇ ■ ■	מז.
לא שנו אלא שמת מלוה בחיי לוח, אבל מת לוח בחיי מלוה - כבר נתחייב מלוה לבני לוח שבועה, ואין אדם מוריש שבועה לבניו.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◇ ■ ■	מז.
רבותינו שבארץ ישראל - רבי אבא												◇ ■	מז.
דההוא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דרב אמי, יתיב ר' אבא קמיה איתיה חדא סהדא דמחטף חטפה מיניה, א"ל: אין, חטפי ודידי חטפי												◇ ○ ■	מז.
היכי לדיינו דיני להאי דינא? נימא ליה: זיל שלים, ליכא תרי סהדי נפטריה, איכא חד סהדא נימא ליה: זיל אישתבע, כיון דאמר מיחטף חטפי, הוה ליה כגולן	רבי אמי:											◇ ⚡ ■	מז.
הוה מחויב שבועה ואין יכול לישבע, וכל המחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם.	רבי אבא:											◇ ! ■	מז.
כוותיה דרבי אבא מסתברא	רבא:											◇ ■	מז.
(שמות כ"ב) שבועת ה' תהיה בין שניהם - ולא בין הורשין	דתני רבי אמי:											◇ ■ ■	מז.
היכי דמי?												^ ■	מז.
אילימא דאמר ליה: מנה לאבא ביד אביך, ואמר ליה: חמשין אית ליה וחמשין לית ליה												! ■	מז.
מה לי הוא ומה לי אבוהא												⚡ ■	מז.
אלא לאו דאמר ליה: מנה לאבא ביד אביך, אמר ליה: חמשין ידענא וחמשין לא ידענא												! ■	מז.
אי אמרת בשלמא אביו כי האי גוונא מיחייב, איצטריך קרא למיפטר גבי יורשין, אלא אי אמרת אביו כי האי גוונא נמי פטור, קרא גבי יורשין למה לי.												◇ ■	מז:
ורב ושמואל, האי שבועת ה' מאי קא דרשי ביה?												⚡	מז:
מיבעי ליה לכדתניא:												!	מז:
שבועת ה' תהיה בין שניהם - מלמד שהשבועה חלה על שניהם.	שמעון בן טרפון:											! ■	מז:
אזהרה לעוקב אחר נואף מנין? ת"ל: (שמות כ') לא תנאף, לא תנאיף.	שמעון בן טרפון:											◇ ■	מז:
(דברים א') ותרגמו באהלים - שמעון בן טרפון אומר: תרתם וגיניתם באהלו של מקום.	[שמעון בן טרפון]											◇ ■	מז:
(דברים א') עד הנהר הגדול נהר פרת - שמעון בן טרפון אומר: קרב לגבי דהינא ואידעה.	[שמעון בן טרפון]											◇ ■	מז:
עבד מלך כמלך.	דבי רבי ישמעאל תנא:											◇ ■	מז:

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story- מעשה O **question- שאלה** ^ **challenge- קושיא** †
 ! **answer- תירוץ** ! **proof- ראיה** ■

מקרא- **key:**

שבועות- כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והחנוני על פינסו כו'.												■
טורה שבועה זו למה?	תניא, אמר רבי:											‡ ■
שניהם נשבעין ונוטלין מבעל הבית.	א"ל ר' חייא תנינא:											! ■ ◇
קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה?												^
פועלין נשבעין לחנוני?	ת"ש: דתניא, רבי:											‡ ■
ואם איתא, לבעל הבית מיבעי ליה												‡
פועלים נשבעין לבעל הבית במעמד חנוני, כי היכי דליכספו מיניה.	רבא:											! ◇
שתי כיתי עדים המכחישות זו את זו - אמר רב הונא: זו באה בפני עצמה ומעידה, וזו באה בפני עצמה ומעידה	איתמר: [רב הונא]											◆ ■ ◇
בהדי שהדי שקרי למה ל?	רב חסדא:											◆ ■ ◇
שני מלוין ושני לוויין ושני שטרות - היינו פלוגתייהו												■ ◇
מלוה ולוה ושני שטרות - יד בעל השטר על התחתונה												■ ◇
שני מלוין ולוה אחד ושני שטרות - היינו מתניתין												■ ◇
ב' לוויין ומלוה אחד ושני שטרות מאי?												^ ◇
תיקו.												■
אחד אומר: גבוה ב' מרדעות, ואחד אומר: שלש - עדותן קיימת אחד אומר: ג', ואחד אומר: ה' - עדותן בטלה, ומצטרפין לעדות אחרת	מתיב רב הונא בר יהודה:											■ ‡ ◇
מאי לאו לעדות ממון												‡
הוא ואחר מצטרפין לעדות אחרת של ר"ח, דהוי להו תרי וחד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	רבא:											! ◇
אמר לחנוני: תן לי בדינר פירות כו'.												■ <
אימתי? בזמן שהפירות צבורין ומונחין ושניהן עוררין עליהן, אבל הפשילן בקופתו לאחוריו - המע"ה.	תניא, א"ר יהודה:											■ ◇
אמר לשולחני: תן לי כו'.												■ <
וצריכא, אי אשמעינן הא קמייתא, בהך קא אמרי רבנן - משום דפירי עבידי דמרקבי, וכיון דמרקבי לא משהו ליה, אבל מעות דלא מרקבי - אימא מודי ליה לרבי יהודה ואי איתמר בהא, בהא קאמר רבי יהודה, אבל בהך אימא מודה להו לרבנן, צריכא.												■ ◇
כשם שאמרו: הפוגמת כתובתה וכו' וכן היתומין לא יפרעו.												■ <
ממאן?												^
אילימא מלוה												!
אבוהון שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה?												‡
הכי קאמר: וכן היתומים מן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה.												■
לא שנו אלא שמת מלוה בחיי לוה, אבל מת לוה בחיי מלוה - כבר נתחייב מלוה לבני לוה שבועה, ואין אדם מוריש שבועה לבניו.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■ ◇
שלחיה קמיה דר' אלעזר: שבועה זו מה טיבה?												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יורשין נשבעין שבועת יורשין ונוטלין.	שלח להו: [רבי אלעזר]											◇
שלחיה בימי רבי אמי												○
אמר: כולי האי שלחי לה ואזלי אי אשכחינן בה טעמא, מי לא שלחינן להו?	[רבי אמי]											○
ההוא דא"ל לחבריה: כי פרעתינן - פרעין לי באפי ראובן ושמעון, אזל ופרעיה באפי תרי מעלמא	[רבי אמי]											◇
אטו בי דינא קא מחייבי ליה שבועה? מעידנא דשכיב לוח איחייב ליה מלוה לבני לוח שבועה	מתקיף לה רב נחמן:											‡
אי איתא לדרב ודשמואל - איתא, אי ליתא - ליתא.	אלא אמר רב נחמן:											◇
אלמא מספקא ליה												‡
עבד רב נחמן עובדא יחלוקן	והאמר רב יוסף בר מניומי:											◇
לדבריו דרבי מאיר קאמר, וליה לא סבירא ליה.												!
מתה - יורשיה מזכירין את כתובתה עד עשרים וחמש שנים	מתיב רב אושעיא:											‡
הכא במאי עסקינן - שנשבעה ומתה.												!
נשא ראשונה ומתה, נשא שניה ומת הוא - שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה	תא שמע:											‡
ה"נ שנשבעה ומתה.												!
אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאין ברשותה	ת"ש:											‡
לצדדין קתני, אותה באלמנה, ויורשיה בגרושה.	רב שמעי':											!
יפה כח הבן מכח האב, שהבן גובה בין בשבועה ובין שלא בשבועה, והאב אינו גובה אלא בשבועה	מתיב רב נתן בר הושעיא:											‡
היכי דמי?												^
דמת לוח בחיי מלוה												!
שהבן גובה בין בשבועה ובין שלא בשבועה, בשבועה - שבועת יורשין, שלא בשבועה - כרשב"ג	וקתני:											‡
הא מני? בית שמאי היא	רב יוסף:											!
שטר העומד לגבות כגבוי דמי.	דאמרי: [בית שמאי]											!
איקלע רב נחמן לסורא, עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרו ליה: ליתי מר נעקרא להא דרב ושמואל	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]											○
איכפלי ואתאי כל הני פרסי למעקרא להא דרב ושמואל? אלא הבו דלא לוסוף עלה.	אמר להו: [רב נחמן]											‡
כגון מאי?												^
הפוגם את שטרו ומת - יורשין נשבעין שבועת יורשין ונוטלין.	דאמר רב פפא:											!
ההוא דשכיב ושבק ערבא												○
הא נמי דלא לוסוף עלה הוא	סבר רב פפא למימר:											‡
אטו ערבא לאו בתר יתמי אזיל?	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											‡
ההוא דשכיב ושבק אהא												○

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא נמי דלא לוסוף עלה הוא	סבר רמי בר חמא למימר:											■
מה לי שלא פקדני אבא, ומה לי שלא פקדני אחי.	אמר ליה רבא:	◊										?
השתא דלא איתמר הלכתא לא כרב ושמואל ולא כרבי אלעזר, האי דיינא דעבד כרב ושמואל - עבד, דעבד כרבי אלעזר - עבד.	רב חמא:											◊
האי שטרא דיתמי, לא מקרע קרעינן ליה ולא אנבוויי מגבינן ביה	רב פפא:											◊
אנבוויי לא מגבינן ביה, דלמא סבירא לן כרב ושמואל												■
ומקרע לא קרעינן ליה, דהאי דיינא דעבד כרבי אלעזר - עבד.												■
ההוא דיינא דעבד כרבי אלעזר, הוה צורבא מרבנן במתיה, אמר ליה: אייתינה איגרתא ממערבא דלית הלכתא כרבי אלעזר אמר ליה: לכי תייתי. אתא לקמיה דרב חמא												○
האי דיינא דעבד כרבי אלעזר - עבד.	א"ל: [רב חמא]											■
ואלו נשבעין.												■
אטו בשופטני עסקינן?												?
הכי קאמר, ואלו נשבעין שלא בטענת ברי אלא בטענת שמא: השותפין והאריסין.												!
בן בית שאמר, לא שנכנס ויוצא ברגליו, אלא מכניס לו פועלין ומוציא לו פירות, מכניס לו פירות ומוציא לו פירות.	תנא:											■
ומאי שנא הני?												?
משום דמורו בה התירא.												!
והוא שיש טענה ביניהו שתי כסף.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											■
כמאן? כשמואל												?
והתני רבי חייא לסיועיה לרב	[רבי חייא]											■
אימא: כפירת טענה, כרב.												■
חלקו השותפין והאריסין.												■
מהו לגלגל בדרבנן?	איבעיא להו:											^
לוה הימנו ערב שביעית, ולמוציא שביעית נעשה לו שותף או אריס - אין מגלגלין	ת"ש:											■
טעמא דלוה הימנו ערב שביעית, דאתיא שביעית אפקעתיה, הא שאר שני שבוע מגלגלין.												?
לא תימא: הא שאר שני שבוע מגלגלין, אלא אימא: נעשה לו שותף או אריס ערב שביעית, ולמוציא שביעית לוה הימנו - מגלגלין.												!
נעשה לו שותף או אריס ערב שביעית, ולמוציא שביעית לוה הימנו - מגלגלין	הא בהדיא קתני לה:											■
ש"מ: מגלגלין בדרבנן, ש"מ.												■
לכל מגלגלין, חוץ משכיר שאין מגלגלין	רב הונא:											■
לכל אין מקילין, חוץ משכיר דמקילין.	רב חסדא:											■
מאי בינייהו?												^
איכא בינייהו: לפתוח לו.												!

◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement 7 קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

שבועות-כל הנשבעין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מט.
מימרא													< מט.
והשביעית משמטת כו'.													מט.
מנה"מ?													מט.
דאמר קרא: (דברים טו) וזה דבר השמטה, ואפילו דיבור משמטת.	רב גידל אמר רב:											!	◊ מט.
הדרן עלך כל הנשבעין													

<p>◊ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	---

שבועות-ארבעה שומרים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מט.	
ארבעה שומרים הן: שומר חנם והשוואל, נושא שכר והשוכר.													■	מט.
שומר חנם נשבע על הכל, והשוואל משלם את הכל, נושא שכר והשוכר - נשבעין על השבורה ועל השבוייה ועל המתה, ומשלמין את האבדה ואת הגניבה.													■	מט.
אמר לשומר חנם היכן שורי?													■ ■	מט.
אמר לו מת, והוא שנשבר או נשבה או נגנב או אבד													■ ■	מט.
נשבר, והוא שמת או נשבה או נגנב או אבד													■ ■	מט.
נשבה, והוא שמת או נשבר או נגנב או אבד													■ ■	מט.
נגנב, והוא שמת או נשבר או נשבה או אבד													■ ■	מט.
אבד, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב													■ ■	מט.
משביעך אני ואמר אמן - פטור.													■ ■	מט.
היכן שורי? אמר לו איני יודע מה אתה סח, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב או אבד, משביעך אני ואמר אמן - פטור.													■ ■	מט.
היכן שורי? אמר לו אבד, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם את הקרן, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.													■ ■	מט.
היכן שורי? אמר לו נגנב, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.													■ ■	מט.
אמר לאחד בשוק היכן שורי שגנבת? הוא אומר לא גנבתי, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, טבה ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.													■ ■	מט.
ראה עדים שממשמשין ובאין, אמר גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי - אינו משלם אלא קרן.													■	מט.
אמר לשואל היכן שורי													■ ■	מט.
אמר לו מת, והוא שנשבר או נשבה או נגנב או אבד													■ ■	מט.
נשבר, והוא שמת או נשבה או נגנב או אבד													■ ■	מט.
נשבה, והוא שמת או נשבר או נגנב או אבד													■ ■	מט.
נגנב, והוא שמת או נשבר או נשבה או אבד													■ ■	מט.
אבד, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב													■ ■	מט.
משביעך אני ואמר אמן - פטור.													■ ■	מט.
היכן שורי? אמר לו איני יודע מה אתה סח, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב או אבד, משביעך אני ואמר אמן - חייב.													■ ■	מט.
אמר לנושא שכר והשוכר היכן שורי?													■ ■	מט.
א"ל מת, והוא שנשבר או נשבה													■ ■	מט.
נשבר - והוא שמת או נשבה													■ ■	מט.
נשבה - והוא שמת או נשבר													■ ■	מט.
נגנב - והוא שאבד													■ ■	מט.
אבד - והוא שנגנב													■ ■	מט.
משביעך אני ואמר אמן - פטור													■ ■	מט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

שבועות-ארבעה שומרים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מת או נשבר או נשבה, והוא שנגנב או אבד, משביעך אני ואמר אמן - חייב												■ ■	מט:	
אבד או נגנב, והוא שמת או נשבר או נשבה, משביעך אני ואמר אמן - פטור.												■ ■	מט:	
זה הכלל: כל המשנה מחובה לחובה ומפטור לפטור לחובה - פטור, מחובה לפטור - חייב.												■ ■	מט:	
זה הכלל: כל הנשבע להקל על עצמו - חייב, להחמיר על עצמו - פטור.												■ ■	מט:	
מאן תנא ארבעה שומרין?												^ ◇	מט:	
ר' מאיר היא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!	מט:	
מי איכא תנא דלית ליה ארבעה שומרין?	רבא לרב נחמן:											;	מט:	
הכי קאמינא לך, מאן תנא דאמר: שוכר כנושא שכר דמי? אמר רבה בר אבוה: רבי מאיר היא.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	◇	מט:
והא רבי מאיר איפכא שמעינן ליה												;	מט:	
שוכר כיצד משלם? ר' מאיר אומר: כשומר חנם	דתנן: [רבי מאיר]											◇ ■ ;	◇	מט:
כנושא שכר	רבי יהודה:											◇ ■ ;	◇	מט:
רבה בר אבוה איפכא תני.												!	◇	מט:
הני ארבעה הוון? שלשה הון												;	מט:	
ארבעה שומרין ודיניהן שלשה.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	מט:
אמר לשומר חנם כו'. היכן שוריי כו'. אמר לאחד בשוק כו'. אמר לשומר כו'. היכן שוריי? אמר לו איני יודע מה אתה סח כו'.												■ ◇	מט:	
וכולן פטורין משבועת שומרין וחייבין משום שבועת ביטוי	רב:											◇ ■ ;	◇	מט:
אף פטורין משום שבועת ביטוי.	שמואל:											◇ ■ ;	◇	מט:
במאי קמפלגי?												^	מט:	
ליתא בלהבא	שמואל סבר:											■ !	◇	מט:
איתיה בלאו והן.	רב סבר:											■ !	◇	מט:
והא איפליגו בה חדא זימנא												;	מט:	
שבועה שזרק פלוני צרור לים, שבועה שלא זרק - רב אמר: חייב	דאתמר: [רב]											◇ ■ ;	◇	מט:
פטור	שמואל:											◇ ■ ;	◇	מט:
רב אמר חייב - דאיתא בלאו והן	[רב]											■ ;	מט:	
ושמואל אמר פטור - דליתא בלהבא	[שמואל]											■ ;	מט:	
צריכא, דאי אשמעינן בהא, בהא קאמר רב - משום דמנפשיה קמישבתע, אבל בהך דבי דינא משבעי ליה - אימא מודי ליה לשמואל, כדרבי אמי												!	◇	מט:
כל שבועה שהדיינים משביעין אותה - אין חייבין עליה משום שבועת ביטוי	דאמר רבי אמי:											■ !	◇	מט:
ואי איתמר בהא, בהא קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודה ליה לרב, צריכא.												!	◇	מט:
כל שבועה שהדיינים משביעין אותה - אין בה משום שבועת ביטוי, שנאמר: (ויקרא ה') או נפש כי תשבע לבטא בשפתים - מעצמו, כדר"ל	גופא, אמר ר' אמי:											■	◇	מט:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-ארבעה שומרים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כי משתמש בארבע לשונות: אי, דלמא, אלא, דהא.	דאמר ר"ל:	■	■									◊	מט:
כולן פטורין משבועת שומרין וחייבין משום שבועת ביטוי, הוין מאיני יודע מה אתה סח דשואל, וגניבה ואבידה דנושא שכר ושבשוכר - שהוא חייב, שהרי כפרו ממון.	רבי אלעזר:										■	◊	מט:
הדרן עלך ארבעה שומרין וסליקא לה מסכת שבועות													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ב.		
לפני אידיהן של עובדי כוכבים שלשה ימים - אסור לשאת ולתת עמם, להשאיל ולשאול מהן, להלוותן וללוות מהן, לפרוע ולפרוע מהן	[רבנן]												◆	■	ב.	
נפרעין מהן, מפני שמיצר הוא לו	רבי יהודה:												◆	■	ב.	
אע"פ שמיצר הוא עכשיו, שמח הוא לאחר זמן.	אמרו לו:												■	■	ב.	
אידיהן	חד תני: [רב/שמואל]												◆	■	ב.	
עדיהן.	וחד תני: [רב/שמואל]												◆	■	ב.	
מאן דתני אידיהן לא משתבש, ומאן דתני עדיהן לא משתבש.													■		ב.	
מאן דתני אידיהן לא משתבש, דכתיב: (דברים לב) כי קרוב יום אידם													■	◇	ב.	
ומאן דתני עדיהן לא משתבש, דכתיב: (ישעיהו מג) יתנו עידיהם ויצדקו.													■	◇	ב.	
ומאן דתני אידיהן, מאי טעמא לא תני עדיהן?													?		ב.	
אמר לך: תברא עדיף.													!		ב.	
ומאן דתני עדיהן, מאי טעמא לא תני אידיהן?													?		ב.	
אמר לך: מאן קא גרים להו תברא? עדות שהעידו בעצמן, הלכך עדות עדיפא.													!		ב.	
והאי יתנו עידיהם ויצדקו בעובדי כוכבים כתיב? הא בישראל כתיב													?	◇	ב.	
כל מצות שישראל עושין בעולם הזה, באות ומעידות להם לעוה"ב, שנאמר: יתנו עידיהם ויצדקו - אלו ישראל, ישמעו ויאמרו אמת - אלו עובדי כוכבים	דאמר ריב"ל:												■	?	◇	ב.
מאן דאמר עדיהן, מהכא: (ישעיהו מד) יוצרי פסל כולם תוהו וחמודיהם בל יועילו ועידיהם המה.	אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע:												■	◇	ב.	
לעתיד לבא מביא הקדוש ברוך הוא ס"ת ומניחו בחיקו, ואומר: למי שעסק בה יבא ויטול שכרו. מיד מתקבצין ובאין עובדי כוכבים בערבוביא, שנאמר: (ישעיהו מג) כל הגוים נקבצו יחדו [וגו'], אמר להם הקדוש ברוך הוא: אל תכנסו לפני בערבוביא, אלא תכנס כל אומה ואומה וסופריה, שנאמר: (ישעיהו מג) ויאספו לאומים, ואין לאום אלא מלכות, שנאמר: (בראשית כה) ולאום מלאום יאמץ.	דרש ר' חנינא בר פפא, ואיתימא ר' שמלאי:												■	◇	ב.	
ומי איכא ערבוביא קמי הקב"ה?													?		ב:	
אלא, כי היכי דלא ליערבבו אינהו בהדי הדדי, דלישמעו מאי דאמר להו.													!	◇	ב:	
מיד נכנסה לפניו מלכות רומי תחלה.													○	◇	ב:	
מ"ט?													?		ב:	
משום דחשיבא.													!	◇	ב:	
ומגלן דחשיבא?													^		ב:	
דכתי': (דניאל ז) ותאכל כל ארעא ותדושינה ותדוקינה, אמר רבי יוחנן: זו רומי חייבת, שטבעה יצא בכל העולם.													!	◇	ב:	
ומנא לן דמאן דחשיב עייל ברישא?													?		ב:	
כדרב חסדא													!		ב:	
מלך וצבור - מלך נכנס תחלה לדין, שנאמר: (מלכים א' ח) לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל וגו'.	דאמר רב חסדא:												■	!	◇	ב:
וטעמא מאי?													^		ב:	
איבעית אימא: לאו אורח ארעא למיתב מלכא מאבראי													!	◇	ב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ו	ג	ב	א
ואיבעית אימא: מקמי דליפוש חרון אף.										◇	ב:
אמר להם הקב"ה: במאי עסקתם?										○	ב:
אומרים לפניו: רבש"ע, הרבה שווקים תקנינו, הרבה מרחצאות עשינו, הרבה כסף וזהב הרבינו, וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה.										○	ב:
אמר להם הקב"ה: שוטים שבעולם, כל מה שעשיתם - לצורך עצמכם עשיתם, תקנתם שווקים להושיב בהן זונות, מרחצאות - לעדן בהן עצמכם, כסף וזהב שלי הוא, שנאמר: (חגי ב) לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות, כלום יש בכם מגיד זאת? שנאמר: מי בכם יגיד זאת, ואין זאת אלא תורה, שנאמר: (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה										○	ב:
מיד יצאו בפחי נפש.										○	ב:
יצאת מלכות רומי, ונכנסה מלכות פרס אחריה.										○	ב:
מ"ט?										^	ב:
דהא חשיבא בתרה.										!	ב:
ומנלן?										^	ב:
דכתיב: (דניאל ז) וארו היא אחרי תנינא דמיא לדוב										!	ב:
אלו פרסיים, שאוכלין ושותין כדוב, ומסורבלין בשר כדוב, ומגדלין שער כדוב, ואין להם מנוחה כדוב.	ותני רב יוסף:									■ !	ב:
אמר להם הקב"ה: במאי עסקתם?										○	ב:
אומרים לפניו: רבש"ע, הרבה גשרים גשרנו, הרבה כרכים כבשנו, הרבה מלחמות עשינו, וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה.										○	ב:
אמר להם הקב"ה: כל מה שעשיתם - לצורך עצמכם עשיתם, תקנתם גשרים ליטול מהם מכס, כרכים - לעשות בהם אנגריא, מלחמות אני עשיתי, שנאמר: (שמות טו) ה' איש מלחמה, כלום יש בכם מגיד זאת? שנאמר: (ישעיהו מג) מי בכם יגיד זאת, ואין זאת אלא תורה, שנאמר: וזאת התורה אשר שם משה										○	ב:
מיד יצאו מלפניו בפחי נפש.										○	ב:
וכי מאחר דחזית מלכות פרס למלכות רומי דלא מהניא ולא מידי, מאי טעמא עיילא?										⚡	ב:
אמרי: אינהו סתרי בית המקדש ואנן בנינן.										!	ב:
וכן לכל אומה ואומה.										○	ב:
וכי מאחר דחזו לקמאי דלא מהני ולא מידי, מ"ט עיילי?										⚡	ב:
סברי: הנך אישתעבדו בהו בישראל ואנן לא שעבדנו בישראל.										!	ב:
מאי שנא הני דחשיבי, ומאי שנא הני דלא חשיבי להו?										⚡	ב:
משום דהנך משכי במלכותיהו עד דאתי משיחא.										!	ב:
אומרים לפניו: רבש"ע, כלום נתת לנו ולא קיבלנוה?										○	ב:
ומי מצי למימר הכי? והכתיב: (דברים לג) ואמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו, וכתיב: (חבקוק ג) אלוה מתימן יבוא וגו'										⚡	ב:
מאי בעי בשעיר ומאי בעי בפארן?										⚡	ב:
מלמד שהזוירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קבלוה, עד שבא אצל ישראל וקבלוה	רבי יוחנן:									⚡	ב:
אלא הכי אמרי: כלום קיבלנוה ולא קיימנוה?										○	ב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- !</p>
<p>מקרא- key:</p>	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ועל דא תברתהון, אמאי לא קבלתוה?												◊	ב:
אלא כך אומרים לפניו: רבש"ע, כלום כפית עלינו הר כגיגית ולא קבלנוה, כמו שעשית לישראל? דכתיב: (שמות יט) ויתיצבו בתחתית ההר מלמד שכפה הקב"ה הר כגיגית על ישראל, ואמר להם: אם אתם מקבלין את התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם	ואמר רב דימי בר חמא:											◊	ב:
מיד אומר להם הקב"ה: הראשונות ישמיעונו, שנא': (ישעיהו מג) וראשונות ישמיענו, שבע מצות שקיבלתם היכן קיימתם												◊	ב:
ומנלן דלא קיימם?												◊	ב:
(חבוקק ג) עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים, מאי ראה? ראה ז' מצות שקבלו עליהן בני נח ולא קיימם, כיון שלא קיימם עמד והתירן להן.	דתני רב יוסף:											◊	ב:
איתגורי איתגור? א"כ מצינו חוטא נשכר												◊	ב:
לומר, שאף על פי שמקיימין אותן - אין מקבלין עליהם שכר.	מר בריה דרבינא:											◊	ג:
ולא?												◊	ג:
מנין שאפילו עובד כוכבים ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול? תלמוד לומר: (ויקרא יח) אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, כהנים לויים וישראלים לא נאמר אלא האדם, הא למדת, שאפילו עובד כוכבים ועוסק בתורה - הרי הוא ככהן גדול	והתניא, היה רבי מאיר אומר:											◊	ג:
אלא לומר לך, שאין מקבלין עליהם שכר כמצווה ועושה אלא כמי שאינו מצווה ועושה												◊	ג:
גדול המצווה ועושה יותר משאינו מצווה ועושה.	דאמר ר' חנינא:											◊	ג:
אלא כך אומרים העובדי כוכבים לפני הקב"ה: רבש"ע, ישראל שקיבלוה היכן קיימם?												◊	ג:
אמר להם הקב"ה אני מעיד בהם שקיימו את התורה כולה.												◊	ג:
אומרים לפניו: רבש"ע, כלום יש אב שמעיד על בנו? דכתיב: (שמות ד) בני בכורי ישראל												◊	ג:
אמר להם הקב"ה: שמים וארץ יעידו בהם שקיימו את התורה כולה.												◊	ג:
אומרים לפניו: רבש"ע, שמים וארץ נוגעין בעדותן, שנאמר: (ירמיהו לג) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת?												◊	ג:
מאי דכתיב: (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי? מלמד שהתנה הקב"ה עם מעשה בראשית, ואמר: אם ישראל מקבלין את תורתך - מוטב, ואם לאו - אני אחזיר אתכם לתוהו ובוהו	ואר"ש בן לקיש:											◊	ג:
מאי דכתיב: (תהלים עז) משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה? אם יראה, למה שקטה? ואם שקטה, למה יראה? אלא בתחלה יראה ולבסוף שקטה	ואמר חזקיה:											◊	ג:
אמר להם הקב"ה: מכם יבאו ויעידו בהן בישראל שקיימו את התורה כולה, יבא נמרוד ויעיד באברהם שלא עבד עבודת כוכבים, יבא לבן ויעיד ביעקב שלא נחשד על הגזל, תבא אשת פוטיפרע ותעיד ביוסף שלא נחשד על העבירה, יבא נבוכד נצר ויעיד בחנניה מישראל ועזריה שלא השתחוו לצלם, יבא דריוש ויעיד בדניאל שלא ביטל את התפלה, יבא בלדד השוחי וצופר הנעמתי ואליפז התימני ויעידו בהם בישראל שקיימו את כל התורה כולה, שנאמר: (ישעיהו מג) יתנו עידיהם ויצדקו.												◊	ג:
אמרו לפניו: רבש"ע, תנה לנו מראש ונעשה												◊	ג:
אמר להן הקב"ה שוטים שבעולם, מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, מי שלא טרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת? אלא אף על פי כן, מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, לכו ועשו אותה.												◊	ג:
ומי מצית אמרת הכי?												◊	ג:
מאי דכתיב: (דברים ז) אשר אנכי מצוך היום? היום לעשותם, ולא למחר לעשותם, היום לעשותם - ולא היום ליטול שכר	והא אמר רבי יהושע בן לוי:											◊	ג:
אלא, שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו.												◊	ג:
ואמאי קרי ליה מצוה קלה?												◊	ג:
משום דלית ביה חסרון כיס.												◊	ג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מיד כל אחד ואחד נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו, והקדוש ברוך הוא מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז, וכל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא, שנאמר: (תהלים ב) ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו.												◇	ג.
מקדיר, והא אמרת: אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותין		⚡											ג.
משום דישאל נמי זימני דמשכא להו תקופת תמוז עד חגא והוי להו צערא.		!											ג.
מצטער פטור מן הסוכה	והאמר רבא:	⚡	■									◇	ג.
נהי דפטור, בעוטי מי מבעטי.		!										◇	ג.
מיד, הקב"ה יושב ומשחק עליהן, שנאמר: (תהלים ב) יושב בשמים ישחק וגו'.		○										◇	ג.
אין שחוק לפני הקב"ה אלא אותו היום בלבד.	רבי יצחק:	!	■									◇	ג.
איכא דמתני להא דרבי יצחק אהא												◇	ג.
לעתיד לבא באין עובדי כוכבים ומתגיירין.	דתניא, רבי יוסי											◇	ג.
ומי מקבלינן מינייהו?											⚡	■	ג.
אין מקבלינן גרים לימות המשיח, כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה	והתניא:										⚡	■	ג.
אלא שנעשו גרים גרורים, ומניחין תפילין בראשיהן, תפילין בזרועותיהם, ציצית בבגדיהם, מזוזה בפתחיהם												◇	ג.
כיון שרואין מלחמת גוג ומגוג, אומר להן: על מה באתם?											○	■	ג.
אומרים לו: על ה' ועל משיחו, שנאמר: (תהלים ב) למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק וגו', וכל אחד מנתק מצותו והולך, שנאמר: (תהלים ב) ננתקה את מוסרותימו וגו', והקב"ה יושב ומשחק, שנאמר: יושב בשמים ישחק וגו'.											○	■	ג.
אין לו להקב"ה שחוק אלא אותו היום בלבד.	רבי יצחק:											◇	ג.
איני?												⚡	ג.
שנים עשרה שעות הוי היום, שלש הראשונות הקב"ה יושב ועוסק בתורה, שניות - יושב ודן את כל העולם כולו, כיון שרואה שנתחייב עולם כלייה, עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים, שלישיות - יושב וזן את כל העולם כולו מקרני ראמים עד ביצי כנים, רביעיות - יושב ומשחק עם לותין, שנאמר: (תהלים קד) לותין זה יצרת לשחק בן	והא אמר רב יהודה אמר רב:											◇	ג.
עם בריותיו משחק, ועל בריותיו אינו משחק אלא אותו היום בלבד.	רב נחמן בר יצחק:											◇	ג.
מיום שחרב בית המקדש אין שחוק להקב"ה.	רב אהא לרב נחמן בר יצחק:											◇	ג.
ומנלן דליכא שחוק?												^	ג.
אילימא מדכתיב: (ישעיהו כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה וגו'												!	ג.
דלמא ההוא יומא ותו לא												⚡	ג.
אלא דכתיב: (תהלים קלז) אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני, תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי												!	ג.
דלמא שכחה הוא דליכא, אבל שחוק מיהא איכא												⚡	ג.
אלא מהא: (ישעיהו מב) החשיתי מעולם אחריש אתאפק וגו'.												!	ג.
ברביעיות מאי עביד?												⚡	ג.
יושב ומלמד תינוקות של בית רבן תורה, שנאמר: (ישעיהו כח) את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים, למי יורה דעה ולמי יבין שמועה? לגמולי מחלב ולעתיקי משדים.												!	ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומעיקרא מאן הוה מיגמר להו?												◊	ג.	
איבעית אימא: מיטרון												!	◊	ג.
ואיבעית אימא: הא והא עביד.												!	◊	ג.
ובלילא מאי עביד?												^	◊	ג.
איבעית אימא: מעין ימא												!	◊	ג.
ואיבעית אימא: רוכב על כרוב קל שלו ושט בשמונה עשר אלף עולמות, שנאמר: (תהלים סח) רכב אלהים רבותים אלפי שنان, אל תקרי שنانן אלא שאינן												!	◊	ג.
ואיבעית אימא: יושב ושומע שירה מפי חיות, שנאמר: (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירו עמי.												!	◊	ג.
כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בדברי שיחה - מאכילין לו גחלי רתמים, שנאמר: (איוב ל) הקוטפים מלוח עלי שיח ושוורש רתמים לחמם.	רבי לוי:											■	◊	ג.
כל העוסק בתורה בלילה - הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר: יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירו עמי, מה טעם יומם יצוה ה' חסדו? משום דבלילה שירו עמי.	ריש לקיש:											■	◊	ג.
כל העוסק בתורה בעולם הזה הדומה ללילה - הקב"ה מושך עליו חוט של חסד בעולם הבא הדומה ליום, שנאמר: יומם יצוה ה' חסדו [וגו'].	איכא דאמרי, אמר ר"ל:											■	◊	ג.
מאי דכתיב: (חבקוק א) ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא מושל בו, למה נמשלו בני אדם כדגי הים? לומר לך: מה דגים שבים - כיון שעולין ליבשה מיד מתים, אף בני אדם - כיון שפורשין מדברי תורה ומן המצות מיד מתים.	רב יהודה אמר שמואל:											■	◊	ג.
דבר אחר: מה דגים שבים - כיון שקדרה עליהם חמה מיד מתים, כך בני אדם - כיון שקדרה עליהם חמה מיד מתים.												■	◊	ג.
איבעית אימא: בעולם הזה, ואיבעית אימא: לעולם הבא.												■	◊	ג.
איבעית אימא בעולם הזה, כדר' חנינא												■	◊	ג.
הכל בידי שמים חוץ מצנים פחים, שנאמר: (משלי כב) צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם.	דא"ר חנינא:											■ ■	◊	ג.
ואיבעית אימא לעולם הבא, כדרשב"ל												■	◊	ג.
אין גיהנם לעתיד לבא, אלא הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מנרתיקה ומקדיר, רשעים נידונין בה וצדיקים מתרפאין בה	דאמר רבי שמעון בן לקיש:											■ ■	◊	ג.
רשעים נידונין בה, דכתיב: (מלאכי ג) כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל זדים וכל עושה רשעה קש ולהט אותם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזוב להם שורש וענף, לא שורש בעולם הזה ולא ענף לעולם הבא												■	◊	ג.
צדיקים מתרפאין בה, דכתיב: (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה וגו' ולא עוד, אלא שמתענדן בה, שנאמר: (מלאכי ג) ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק.												■	◊	ד.
דבר אחר: מה דגים שבים - כל הגדול מחבירו בולע את חבירו, אף בני אדם - אלמלא מוראה של מלכות, כל הגדול מחבירו בולע את חבירו.												■	◊	ד.
הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו.	והיינו דתנן, רבי חנינא סגן הכהנים:											■	◊	ד.